

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาความต้องการของประชาชนว่าประชาชนให้ความสนใจหรือประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยปวงชนมากน้อยเพียงใด และต้องการศึกษาในแง่ของเทคโนโลยีทางการศึกษาว่ามหาวิทยาลัยปวงชนของประเทศไทยในอนาคตแห่งนี้มีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอะไรบ้าง โดยเน้นสื่อการศึกษาและวิธีการ เพื่อที่จะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ในอนาคตอันใกล้

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยสุ่มตัวอย่างประชากรจากกลุ่มตัวอย่างประชากร 2 กลุ่ม คือ

1. นักเรียนมศ. 5 ทั้ง 12 เขตการศึกษา นักเรียนสายอาชีพศึกษาเช่น นักเรียนพลศึกษา นักเรียนช่างกล นักเรียนช่างก่อสร้าง นักศึกษามหาวิทยาลัยครูปีที่ 2 ข้าราชการและพระภิกษุสงฆ์ ประชากรกลุ่มที่ 1 นี้ มีจำนวน 1000 คน
2. อาจารย์และผู้บริหารทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 100 ท่าน

รวมประชากรทั้งหมด 1,100 คน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็นสองชุด ชุดที่ 1 สำหรับกลุ่มประชากรกลุ่มแรก และชุดที่ 2 สำหรับกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 2

ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1

1. มีผู้เห็นควยเป็นอย่างยิ่งในการที่จะจัดตั้งมหาวิทยาลัยปวงชนขึ้นใน

ประเทศไทย ร้อยละ 75

2. สื่อการศึกษาที่จำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับมหาวิทยาลัยปวงชน คือ ตำรา/สิ่งพิมพ์ การเรียนทางไปรษณีย์ วิทยุ และโทรทัศน์ กล่าวคือร้อยละ 90 และศูนย์ศึกษา ร้อยละ 95

3. เห็นควรให้มีการตั้งสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยปวงชนเป็นเอกเทศถึงร้อยละ 50 เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาการสอนทางโทรทัศน์ในช่วงเวลาที่สำคัญที่สถานีโทรทัศน์เพื่อการค้าจึกรายการอยู่ และมีผู้ออกความคิดเห็นว่า ควรดูผลการวิจัยครั้งก่อนว่าการตั้งสถานีโทรทัศน์เป็นเอกเทศนั้นจะคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ โดยมีผู้ออกความเห็น ร้อยละ 25

4. ในกรณีที่บ้านของนักศึกษาอยู่ไกลจากที่ทำการไปรษณีย์มาก (อยู่นอกเขตจ่ายไปรษณีย์) เห็นควรให้มหาวิทยาลัยปวงชนจัดหาไปรษณีย์ภัตต์ รอจ่าย ณ ที่ทำการไปรษณีย์ (POST RESTANT) แล้วให้นักศึกษามาขอรับเองตามวันและเวลาที่นักศึกษาแต่ละคนว่าง เพราะการนำจ่ายไปรษณีย์ภัตต์โดยก้านั้นหรือผู้ใหญบ้านไม่ค่อยไคผล และชักช้ามาก ร้อยละ 95

5. มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาต้องมาพบอาจารย์กวดวิชาที่ศูนย์ศึกษาในท้องถิ่นของผู้เรียนเป็นครั้งคราว ร้อยละ 69

6. สื่อการศึกษาสำหรับศูนย์ศึกษาของมหาวิทยาลัยปวงชนที่สำคัญที่สุด คือ หอสมุด ร้อยละ 99 ชุดการเรียนสำเร็จรูป ร้อยละ 87 และอาจารย์กวดวิชา ร้อยละ 85

7. โสตทัศนูปกรรณสำหรับศูนย์ศึกษาที่จำเป็นอย่างยิ่ง คือ เครื่องฉายภาพยนตร์ 8 มม. ร้อยละ 91 เทปคาสเซต และเครื่องฉายภาพโปรังแสง ร้อยละ 89 โทรทัศน์ร้อยละ 84 เครื่องฉายสไลด์ ร้อยละ 81

8. ควรขอใช้สถานที่บางส่วน ของทางราชการในแต่ละท้องถิ่นเป็นที่ทำการของศูนย์ศึกษา เพราะประหยัดกว่ามาก ร้อยละ 51 และร้อยละ 39 เห็นว่าควรสร้างที่ทำการ

ศูนย์ศึกษาเป็นของมหาวิทยาลัยปวงชนเอง

9. ร้อยละ 40 ที่มีผู้เห็นควยเป็นอย่างดีและเห็นควยบ้าง ตลอดจนใช้
อาจารย์ในท้องถิ่นเป็นอาจารย์กวดวิชาประจำศูนย์ศึกษาต่าง ๆ

10. มีผู้เห็นควยบ้าง ร้อยละ 49 ในการใช้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาจาก
กรุงเทพฯ ขึ้นไปหมุนเวียนเป็นอาจารย์กวดวิชา (TUTOR) ประจำศูนย์ศึกษาต่าง ๆ มีผู้เห็น
ควยเป็นอย่างดี ร้อยละ 31

11. มีผู้สนับสนุนให้ใช้อาจารย์ในท้องถิ่นและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาจาก
กรุงเทพฯ รวมกันเป็นอาจารย์กวดวิชา (TUTOR) ร้อยละ 65

12. ช่วงเวลาในการสอนทางวิทยุที่มีผู้เสนอมากที่สุด คือ 19.00 - 20.00 น.
ร้อยละ 96 รองลงมาคือ 18.00 - 19.00 น. ร้อยละ 93

13. ช่วงเวลาในการสอนทางโทรทัศน์ที่มีผู้เสนอมากที่สุด คือ เวลา
19.00 - 20.00 น. ร้อยละ 98 และร้อยละ 96 มีผู้เสนอในช่วงเวลา 18.00 - 19.00 น.

14. มีผู้เห็นควยเป็นอย่างดีในการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นส่วนหนึ่งในการ
วัดและประเมินผลงานของนักศึกษา ร้อยละ 65

15. มีผู้เห็นควยเป็นอย่างดี ร้อยละ 57 ที่เห็นสมควรใช้อาจารย์กวดวิชา
มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลงานของนักศึกษา

16. มีผู้เห็นควยเป็นอย่างดี ร้อยละ 37 และเห็นควยบ้าง ร้อยละ 37
ในการจัดให้มีการสอบไล่ปลายภาคการศึกษา

แบบสอบถามชุดที่ 2 ผลการวิจัยดังนี้

1. จำนวนประชากรที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 32.80
19 ปี ร้อยละ 25.60 และ 17 ปี ร้อยละ 11.60

2. ประชากรร้อยละ 15.00 มีความสนใจมหาวิทยาลัยปวงชน และจะ
สมัครเรียนทันที อีกร้อยละ 33.50 มีความสนใจและจะหาเวลาเรียนให้ได้ ร้อยละ 48.50

มีความสนใจปานกลาง ร้อยละ 3.00 ไม่สนใจเลย

3. คณะที่มีผู้สนใจจะลงทะเบียนเรียนมากที่สุด คือ คณะนิติศาสตร์ ร้อยละ 25.360 รองลงมาคือ คณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 20.309 คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี ร้อยละ 16.597 คณะอักษรศาสตร์ ร้อยละ 12.989 คณะเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 11.855

4. ประชากรที่มีวิทยุแล้วและใช้ประโยชน์ได้มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 88.350 และผู้มีโทรทัศน์แล้วพร้อมที่จะใช้ประโยชน์ได้ ร้อยละ 57.216 ถูกบัญชีหรือเพื่อนบ้านได้ ร้อยละ 9.587 และร้อยละ 2.268 กำลังจะซื้อภายใน 1 ปีข้างหน้า ส่วนผู้ที่ยังไม่มีแต่จะหาซื้อจากจากที่อื่น ร้อยละ 20.206 อีกร้อยละ 10.721 เป็นผู้ที่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์หรือมีแต่รับไม่ได้

5. โสภคทัศนูปกรณ์ที่ประชากรมีมากที่สุด และอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้ คือ เทปคาสเซต ร้อยละ 40.927 ซอยัมฉายาหรือเพื่อนบ้านได้ ร้อยละ 7.835 กวาร์ ร้อยละ 90 ที่ประชากรไม่มีโสตทัศนูปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย

6. ประชากร ร้อยละ 77.010 ที่ชอบรับความรู้จากการอ่าน การฟัง และการชมโทรทัศน์พร้อมกันไป ซึ่งครบกระบวนการเรียนรู้ แต่ก็ยังมีประชากร ร้อยละ 12.268 ที่ชอบการอ่านหรือท่องตำรา เพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นการเรียนแบบเก่า (Conventional Study)

7. จุดหมายจากกรุงเทพฯ ถึงบ้านของผู้รับตามท้องถิ่นต่าง ๆ ในปัจจุบัน ใช้เวลาระหว่าง 3-5 วันมากที่สุด คือ ร้อยละ 57.835 ส่วนอีกร้อยละ 31.443 ใช้เวลา 1-2 วัน

8. ร้อยละ 81.958 ที่ประชากรรับไปรษณีย์ภัณฑ์จากมูรุมไปรษณีย์ และ ร้อยละ 12.474 รับจากก้านันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเจริญรุดหน้าของการไปรษณีย์เมืองไทย

9. ประชากรที่ประสงค์จะขอรับไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ส่งมาจากมหาวิทยาลัยปวงชน โดยการนำจ่ายของบุรุษไปรษณีย์ ถึงร้อยละ 81.958 ส่วนประชากรที่อยู่ห่างไกลจากที่ทำการไปรษณีย์มากจนบุรุษไปรษณีย์ไม่อาจนำจ่ายไปถึง จึงประสงค์ขอรับไปรษณีย์ภัณฑ์ด้วยตนเอง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ในท้องถิ่นของตน (POST RESTANT) ร้อยละ 10.927

10. ประชากร ร้อยละ 97.682 มีเวลาไปพบอาจารย์ทวศึกษา (TUTOR) ที่ศูนย์ศึกษา

11. ประชากรร้อยละ 94.742 ที่เห็นว่าศูนย์ศึกษาควรมีเทปคาสเซต โทรทัศน์ ร้อยละ 83.505 เครื่องฉายภาพยนตร์ 8 มม. ร้อยละ 91.958

12. ประชากร ร้อยละ 40.721 เห็นควยาอาจารย์ทวศึกษา (TUTOR) ที่ประจำศูนย์ศึกษานั้น ควรจะเป็นอาจารย์ในท้องถิ่นนั้น และเห็นควยาเป็นอย่างยิ่ง ร้อยละ 32.061

13. มีผู้ที่เห็นควยาเป็นอย่างยิ่ง ร้อยละ 42.989 ในการใช้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาจากกรุงเทพฯ ขึ้นไปหมุนเวียนเป็นอาจารย์ทวศึกษา (TUTOR) ประจำศูนย์ศึกษาต่าง ๆ มีผู้เห็นควยาบาง ร้อยละ 30.206

14. ประชากรร้อยละ 50.206 ที่เห็นควยาเป็นอย่างยิ่งว่า ควรใช้อาจารย์ในท้องถิ่นและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาจากกรุงเทพฯ รวมกันเป็นอาจารย์ทวศึกษา (TUTOR) มีผู้เห็นควยาบาง ร้อยละ 32.268

15. ช่วงเวลาในการเรียนทางวิทยุที่ประชากรแสดงความจำนงค์มากที่สุด คือช่วงเวลา 19.00 - 20.00 น. ถึงร้อยละ 94.536 รองลงมาคือช่วงเวลา 06.00 - 07.00 น. ร้อยละ 92.474 และช่วงเวลา 18.00 - 19.00 น. ร้อยละ 75.463

16. ประชากรร้อยละ 89.278 ที่ต้องการเรียนทางโทรทัศน์ในช่วงเวลา 19.00 - 20.00 น. ร้อยละ 88.247 ที่ต้องการเรียนทางโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00 - 19.00 น.

17. ประชากรร้อยละ 65.670 ที่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นส่วนหนึ่งในการวัดและประเมินผลงานของนักศึกษา มีผู้เห็นด้วยบ้าง ร้อยละ 29.381

18. ประชากรร้อยละ 53.092 ที่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการใช้อาจารย์ทิวทอรา (TUTOR) มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลงานของนักศึกษา และมีผู้เห็นด้วยบ้าง ร้อยละ 30.618

19. ประชากรร้อยละ 69.896 ที่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการจัดให้มีการสอบไล่ปลายภาคการศึกษา และมีผู้เห็นด้วยบ้าง ร้อยละ 22.989

ขอเสนอแนะ

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยปวงชน จำเป็นต้องมีการวางแผนเตรียมความพร้อมเพรียงไว้ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยทั่วไป คือ งบประมาณสำหรับวิทยาเขต อาคารสถานที่สำหรับคณาจารย์ สื่อการสอนทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีเวลาเตรียม "ชุดการสอน" ที่ใช้สื่อประสมซึ่งรวมตำรา สิ่งพิมพ์ บทเรียนทางไปรษณีย์ รายการวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งต้องบันทึกภาพไว้ล่วงหน้า การเตรียมตัวทั้งหมดนี้ มหาวิทยาลัยเปิดในต่างประเทศใช้เวลาประมาณสองปีเต็ม ๆ เช่น มหาวิทยาลัยเปิดในประเทศอังกฤษเริ่มเตรียมตัวในปี ค.ศ. 1969 แล้วเปิดสอนภาคการศึกษาแรกในเดือนมกราคม 1971 สำหรับประเทศไทยนั้นอาจจะต้องใช้เวลาเตรียมตัวนานกว่า 2 ปี ก็ได้ และถ้ายังไม่พร้อม ก็ยังไม่ควรรีบร้อนเปิดสอนเพราะจะทำให้เกิดข้อเสียหายมากมาย

การจัดระบบการสอนในมหาวิทยาลัยปวงชนเป็นงานที่แสนหนักและยากลำบาก ต้องใช้ความสามารถและพลังความคิดมากกว่าการสอนในมหาวิทยาลัยสามัญหลายเท่า ผู้วิจัยหวังว่ามหาวิทยาลัยปวงชนจำเป็นต้องมีคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบการสอนขึ้น โดยนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้อย่างกว้างขวาง ต้องกำหนดนโยบายและลักษณะการ

เขียนตำราซึ่งน่าจะออกมาเป็นตำราแบบ "โปรแกรม" ให้เหมาะสำหรับการเรียนด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล วิธีการสอนในมหาวิทยาลัยเปิดโดยทั่วไปมีอยู่ 4 วิธี คือ (1) ให้นักศึกษาอ่านจากตำราที่ทางมหาวิทยาลัยผลิตขึ้น (2) ศึกษาจากสิ่งพิมพ์และบทเรียนทางไปรษณีย์ (3) ชมและฟังรายการสอนทางโทรทัศน์และวิทยุ (4) ให้นักศึกษาพบอาจารย์กวดวิชา (TUTOR) ตามศูนย์ศึกษาที่ตั้งขึ้นตามเมืองต่าง ๆ เป็นครั้งคราว ข้อที่ควรตระหนักก็คือ การสอนจะมีประสิทธิภาพจะต้องเป็นแบบบูรณาการคือการรวมเอาการสอนทั้ง 4 วิธีมาใช้ร่วมกันจะดีที่สุดเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งย่อมไม่ไคผล ผู้วิจัยขอเสนอแนะวิธีการเรียนทั้ง 4 ประเภทนี้ เป็นกรณี ๆ ดังนี้

1. จัดพิมพ์ตำราให้เหมาะสมกับการศึกษาของวิชาในระดับต่าง ๆ ให้นักศึกษาจะอ่านและเข้าใจได้เอง มหาวิทยาลัยปวงชน ควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพของตำราทุกเล่มมีการทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ และปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในคานตำราและสิ่งพิมพ์ มหาวิทยาลัยอาจจะตั้งโรงพิมพ์ขนาดย่อมเพื่อผลิตตำราจำหน่ายในราคาต้นทุนแก่นักศึกษาที่ยากจนและเตรียมไว้ประจำในท้องสมุคตามศูนย์ศึกษาต่าง ๆ หรือถ้าจะไม่ให้เป็นภาระแก่มหาวิทยาลัย ๆ อาจจะติดต่อโรงพิมพ์ของรัฐเพื่อพิมพ์ตำราและสิ่งพิมพ์จำหน่ายในราคาต้นทุนหรือใกล้เคียง

2. จัดระบบส่งบทเรียนและสื่อการศึกษาทางไปรษณีย์ บทเรียนที่จัดส่งทางไปรษณีย์จะใช้เสริมหรือประกอบตำราเรียน ซึ่งนักศึกษาได้รับตอนมาลงทะเบียน เนื่องจากความรู้มีการขยายตัวหรือเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เนื้อหาวิชาจึงควรได้รับการเปลี่ยนแปลงให้ทันตามไปด้วย ตำราเรียนนั้นเมื่อจำหน่ายให้แก่ักศึกษาไปแล้วยอมเรียกคืนไม่สะดวก แต่บทเรียนที่ส่งทางไปรษณีย์นั้นทำให้มหาวิทยาลัยสามารถเปลี่ยนแปลงและทำเนื้อหาให้ทันสมัยอยู่เสมอได้ไม่ยากนัก ปัญหาและอุปสรรคอีกประการหนึ่ง สำหรับการเรียนทางไปรษณีย์ก็คือ ปัญหาการส่งบทเรียนทางไปรษณีย์หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ให้กับนักศึกษาที่อยู่ห่างไกลจากกรณีเขตจ่ายของไปรษณีย์ หากจะพึ่งพาอาศัยกันนั้นหรือผู้ใหญ่นาน เช่น ปัจจุบันนี้ก็ยังมีปัญหาและอุปสรรคตามที่ทราบกันอยู่ จริยอยู่ผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้เราทราบว่า ประชากรร้อยละ

81.958 ได้รับไปรษณีย์ภัณฑ์จากบุตรไปรษณีย์ซึ่งเป็นการสะดวกและรวดเร็วมากเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีประชากรอีกร้อยละ 12.474 ได้รับไปรษณีย์ภัณฑ์จากกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ถึงแม่เปอร์เซ็นต์จะน้อย แต่เมื่อคิดเป็นจำนวนนักศึกษาจะมีไม่น้อยทีเดียว สมมุติว่า มีนักศึกษา 50,000 คน ร้อยละ 12 ก็เท่ากับ 6,000 คน ซึ่งน่าเป็นห่วงไม่น้อย เนื่องจากผู้วิจัยทำงานอยู่ การสื่อสารแห่งประเทศไทยทำให้ทราบว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทย มีบริการชนิดหนึ่งที่อำนวยความสะดวกให้กับผู้รับจดหมายนั้นคือ จดหมายรอจ่ายให้ผู้รับ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ต่าง ๆ ซึ่งตรงกับคำศัพท์สากลว่า POSTE RESTANTE เช่นเราจะเดินทางไปเมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น แต่เรายังไม่ทราบที่อยู่โตเกียวแน่นอน หรือมีที่อยู่ไม่แน่นอน เราก็ให้ผู้ที่อยู่ทางประเทศไทยจำหน่ายว่า

MR. DAENG MUCHAI

POSTE RESTANTE

TOKYO

เมื่อญาติของนายแดง ส่งจดหมายที่มีเจ้าหน้าที่ส่งกล่าวไปที่โตเกียว จดหมายก็จะถูกเก็บรอไว้ ณ ที่ทำการไปรษณีย์โตเกียว เมื่อนายแดง เดินทางไปถึงโตเกียว ก็ไปขอรับจดหมายฉบับนี้ ได้ตลอดเวลาซึ่งเป็นการสะดวกมาก บริการชนิดนี้มีเฉพาะจดหมายและโทรเลขเท่านั้น แต่ผู้วิจัยคิดว่าไม่เป็นปัญหา ถ้าจะนำมาใช้กับไปรษณีย์ภัณฑ์ชนิดอื่น ๆ ด้วย ซึ่งให้ถือว่าเป็นการบริการเฉพาะกิจเท่านั้น ซึ่งสามารถทำความเข้าใจกับการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้ เพื่อยังประโยชน์ต่อการศึกษามวลชน ระดับอุดมศึกษา

3. ให้รัฐดำเนินการขอตั้งสถานีโทรทัศน์ เพื่อการศึกษาเป็นของมหาวิทยาลัย ปวงชนโดยเร็ว หากขอใช้ร่วมกับสถานีโทรทัศน์เพื่อการค้าจะเกิดปัญหาและอุปสรรคมากมาย ดังนี้

- สถานีโทรทัศน์เหล่านั้นย่อมไม่มีช่วงเวลาเหลือให้จัดรายการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนเย็นซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่กลับจากทำงานแล้วและพร้อมที่จะเรียนจากวิทยุหรือโทรทัศน์

- การจัดรายการสอนที่คืนั้น ไม่ใช่เพียงแต่เอากล่องโทรทัศน์จับภาพอาจารย์ที่ทำการสอนควยปากเปล่าออกอากาศเท่านั้น จะต้องใช้วัสดุทางโสตทัศนศึกษาที่เหมาะสม เขาช่วยการกระทำดังกล่าว จำต้องมีการเตรียมรายการซักซ้อม และบันทึกภาพล่วงหน้า ดังนั้น คงไม่มีสถานีใดมีเวลาให้ทำได้ เช่นนั้นได้

- สถานีโทรทัศน์ เพื่อการคาส่วนใหญ่ ไม่ต้องการให้บุคคลภายนอกเข้าไปยุ่งเกี่ยวมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกานเทคนิคการจัดรายการ จึงจำเป็นต้องมหาวิทยาลัยปวงชนต้องมีสถานีและบุคคลากร เป็นของตนเอง

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า ประชากรร้อยละ 57.216 เป็นผู้มีโทรทัศน์เป็นของตนเอง และพร้อมที่จะใช้ประโยชน์ได้ ร้อยละ 9.587 เป็นผู้ที่ถูกกับญาติหรือเพื่อนบ้านได้ ร้อยละ 2.268 เป็นผู้ที่กำลังจะซื้อภายใน 1 ปีข้าง เมื่อรวมเครื่องรับโทรทัศน์ทั้ง 3 ประเภทนี้แล้วจะมีเปอร์เซ็นต์เท่ากับ 69.077% และถ้ามีนักศึกษา 50,000 คน จะมีผู้ที่เรียนจากโทรทัศน์เป็นจำนวนถึง 34,538 คน ต่อรายการ ซึ่งเป็นการคุ้มความมาการรัฐบาลอนุมัติให้ตั้งสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเป็นเอกเทศ การหวังผลประโยชน์ของชาติระยะยาวโดยไม่กล้าลงทุนนั้นยอมเป็นไปได้ยาก ขอให้ผู้บริหารประเทศจงคิดถึงเรื่องนี้ให้จงหนัก

4. เห็นควรให้เปิดสาขาและศูนย์ศึกษาขึ้นตามจังหวัดต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องสร้างวิทยาเขตขึ้นใหม่ แต่อาจอาศัยอาคารของวิทยาลัยครู โรงเรียนประจำจังหวัด ฯลฯ จะโดยการขอใช้หรือขอเช่าสถานที่บางส่วนดังกล่าวจะเป็นการประหยัดความมาก

ประการสุดท้ายที่ผู้วิจัยใครเสนอแนะรัฐบาลก็คือ การยกเว้นภาษีเข้าสำหรับโสตทัศนูปกรณ์ทั้งหมด เพราะวาโสตทัศนูปกรณ์มีความจำเป็นมากต่อการศึกษาแบบเปิดของมหาวิทยาลัยปวงชน เมื่อมีศูนย์ศึกษาทุกจังหวัดก็ยิ่งทำให้ต้องใช้โสตทัศนูปกรณ์เป็นจำนวนมาก การยกเว้นภาษีเข้าจะเป็นการประหยัดได้มาก อันเป็นผลทำให้ซื้อโสตทัศนูปกรณ์ได้มากขึ้นขึ้นอีกควย